

CORINT JUNIOR

VÂNĂTORII DE COMORI

PRIMEJDI ÎN VÂRFUL LUMII

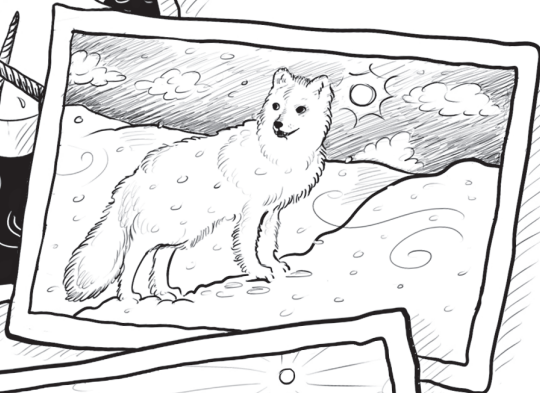
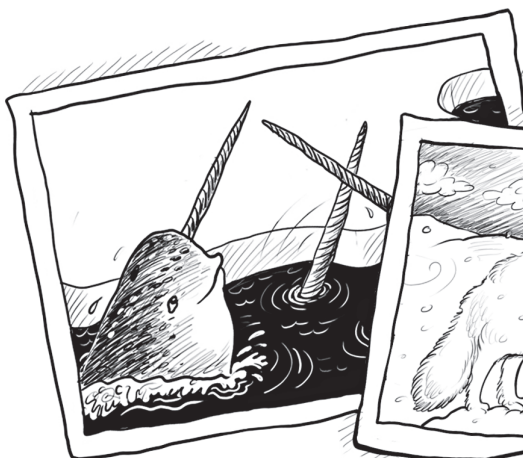
JAMES PATTERSON

ȘI CHRIS GRABENSTEIN

ILUSTRĂȚII DE

JULIANA NEUFELD

AICI, LUMINILE AUREI
BOREALE POT FI VĂZUTE
APROAPE TOT TIMPUL
PE CER.

UNEORI ZĂPADA ARE
CULOAREA ROZ, DIN CAUZA
UNOR EXCREMENTE DE PASĂRE
FERMENTATE. BLEAH!

POLUL
NORD

GROENLANDA

AMERICA
DE NORD

STATELE UNITE ALE AMERICII

NEW YORK
UNDE EU ȘI BICK AM
DISPUTAT TIRADA
GEMENILOR NR. 329.
ACEEA CHIAR CĂ A FOST
NEOBÎȘNITĂ.

MEXIC

PIRAMIDELE
MAYASE

AMERICA
CENTRALĂ

OCEANUL
ATLANTIC

OCEANUL
PACIFIC

AFRICA

AMERICA
DE SUD

CHILE

SANTIAGO
SPORTUL
NĂȚIONAL
ÎN CHILE ESTE
ÎNȚRECEREA
DINTRE
CRESCĂTORII
DE VIȚE.

COMOARĂ?

LUMEA, AȘA CUM O VEDE F

OCEANUL
ARCTIC

VĂ DĂM UN PONT:
LUIPILOR LE PLAC FOARTE
MULT CHIFTELE
CONDIMENTATE, DIN
CĂTE AM AFLAT NOI.

MURMANSK
HELSINKI
RUSIA
SANKT PETERSBURG
MOSCOVA

UNDE AM FOST BĂGAȚI
LA ÎNCHISOARE!
DELOC DISTRACTIV.

ASIA

FLORENȚA

APROAPE O TREIME
DIN COMORIILE ARTEI
MONDIALE SE GĂSESC
ÎN FLORENȚA.
MOLTO BENE!

OCEANUL
PACIFIC

ERICA

NU VEȚI GHICI NICIODATĂ
DE UNDE VINE NUMELE
MUNTelui MASA!

AH, DE FAPT, NU E CHIAR
ATĂT DE GREU SĂ VĂ
DAȚI SEAMA...

CAPE
TOWN

OCEANUL
INDIAN

AUSTRALIA

AVEȚI GRIJĂ
LA HOBIȚII!

OCEANUL
DE SUD
FAMILIA KIDD

ANTARCTICA

NOUA
ZEELANDĂ

UN SCURT MESAJ

DIN PARTEA LUI BICK KIDD

Înainte de a ne lansa în cea mai recentă, senzațională și palpitantă aventură a familiei Kidd în jurul lumii, voiam doar să vă anunț că, deși părinții noștri sunt, din nou, implicați amândoi în poveste, tot eu voi fi cel care vă va relata aventurile noastre grozave. Iar sora mea geamănă, Beck, va fi în continuare cea care se va ocupa de ilustrații (inclusiv cele în care apar, din nou, mama și tata).

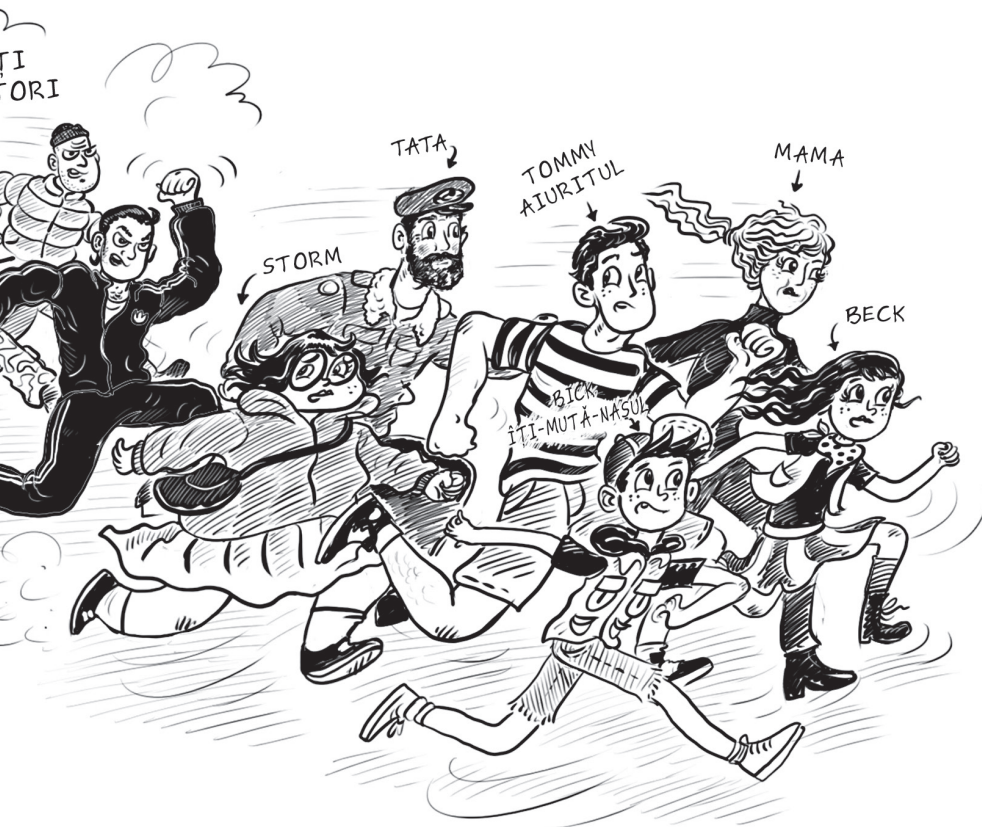
Și, stați să vedeți – mama și tata au promis că ne vor duce, încă o dată, într-o călătorie în jurul lumii, înainte să creștem mari: în Asia, Europa, Africa, Australia, cele două Americi, la Polul Nord, Polul Sud și în toate celelalte locuri care fac legătura între ele.

Credeți-mă pe cuvânt, vă veți aduce aminte tot restul vieții că ați călătorit în jurul lumii cu familia Kidd.

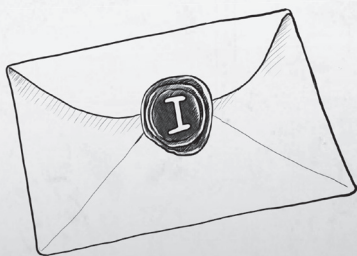
Becky spune că ar trebui să adaug: „Mai ales dacă vântul bate din direcția mea.” (Se pare că eu duhnesc în stiluri absolut de neuitat.)

Așadar, putem porni la drum? Ne cam grăbim. Nu uitați – avem de înconjurat întreaga lume!

PARTEA I

COLEȚIONARI
DE COMORI

CAPITOLUL 1

Sunt tot felul de opere de artă valoroase la Florența, în Italia – inclusiv opere furate.

De aceea noi șase – întreaga familie Kidd – stăteam înghesuți într-o camionetă electrică, alimentată cu energie solară, și filam, în toiul nopții, un garaj de pe o stradă pietruită, cufundată în întuneric.

Strada era atât de veche și de îngustă, probabil fusese făcută în Evul Mediu, înainte ca bogata familie Medici să declanșeze Renașterea prin sponsorizarea unor tipi precum Michelangelo, Raffaello, Donatello și Leonardo (artiștii, nu Țestoasele Ninja).

Mama era la volan. Storm era în față, stând cu dispozitivul ei pentru vedere nocturnă îndreptat spre intrarea de la garaj. Tata și frațele nostru adolescent, Tommy, erau în spate, unde cică e loc de bagaje. Amândoi erau

deghizați în echipament de comando: pantofi negri, pantaloni negri, helânci negre și căciuli negre, strâmte, pe cap. (Tommy s-a plâns că îi stătea părul groaznic din cauza căciulii.)

Eu și Beck stăteam pe bancheta din mijloc. Noi, fiind cei mai mici, trebuia să „stăm nemișcați și să fim cu ochii în patru”, pentru că această misiune putea „să se ducă naibii rapid”, după cum spusese tata.

— Auziți? am șoptit, în timp ce mama și Storm erau concentrate asupra intrării de la garaj. Camioneta asta este alimentată de panouri solare. Cum funcționează noaptea?

— Pe baterii, a spus Storm.

— Poate vrei să încerci și tu așa ceva pentru creierul tău, a adăugat Beck.

— Hei, gemenilor! a spus tata, din spate, încetați cu pălăvrăgeala, vă rog. Nu vrem să ne compromitem poziția.

Așa se spune în limbajul spionilor în loc de *Nu ne băgați în belea din cauza vorbăriei voastre zgomotoase*. Mama și tata au lucrat pentru CIA și au ajutat la apărarea Americii

de amenințări. Acum noi toți suntem într-o misiune și mai importantă: să salvăm comorile omenirii – și nu mă refer doar la opere de artă și la artefacte antice (sau, în cazul lui Tommy, la „gelul ăsta grozav pentru păr”, pe care l-a descoperit el în Franța).

Câteodată cred că părinții noștri își doresc ca noi să salvăm întreaga planetă!

CAPITOLUL 2

Ne aflam în Italia și filam tocmai acest garaj pentru că mama aflase un pont foarte tare de la pirații care au răpit-o în Cipru.

Băieții aceia răi tot trâncăneau despre niște contrabandiști care transportau prin Florența un sarcofag vechi de 2600 de ani, decorat foarte minuțios.

Iar sarcofagul nu era gol. În sicriul străvechi nu se găseau rămășițele înfășurate în pânză ale vreunui faraon, ci, după cum spuneau cei ce au ținut-o captivă pe mama, fel de fel de vase din ceramică și sculpturi scumpe erau ascunse înăuntru. Urma ca

„importatorii” să îl predea „exportatorilor” în acest garaj.

— EM 429TY, spuse Storm, de pe scaunul din dreapta pe care era ea cocoțată. Ei sunt.

Storm are o memorie fotografică, așa că ei îi revine sarcina să memoreze lucruri precum numerele de pe plăcuțele de înmatriculare ale răufăcătorilor. Niște spioni, prieteni cu părinții noștri (genul acela de prieteni care au sateliți), urmăriseră camioneta cu marfă condusă de contrabandiști spre Florența din spre portul mediteranean Livorno.

— Acum intră în garaj, a spus mama, lăsând jos dispozitivul cu vedere nocturnă.

Încă mi se pare ciudat să o văd cu părul blond. A trebuit să și-l vopsească, să n-o recunoască infractorii. E o chestie tipică spionilor.

— Era așteptată sosirea lor. Tocmai au ieșit doi bărbați din întuneric.

— Să ne mișcăm, i-a spus tata lui Tommy. Bick? Beck? Probă de microfon.

Eu și Beck ne-am lovit ușor în piept ca să ne pornim căștile tactice, supertari.

— Facem proba, unu, doi, trei...

— Tare și clar, a indicat mama.

— Eu și Tommy intrăm, a spus tata. Bick și Beck?

— Da, să trăiți? am spus noi în același timp.

— Voi doi ne urmați și îi raportați mamei și lui Storm. Oricum, sub nicio formă nu aveți voie, repet *nu* aveți voie, să intrați în garaj.

— Nu, să trăiți.

— Adică „Da, să trăiți”?

— Da, să trăiți.

— Așa, da. Bine, Tommy. Fii pe poziție.

Tata și Tommy au introdus câteva seturi de baterii în armele lor cu electroșocuri. Nu voiau să împuște cu gloanțe niciun răufăcător, dar aveau de gând să folosească electroșocul asupra lor, dacă era nevoie.

Mama se întoarse pe scaunul ei.

— Thomas? a spus ea. Să ai grijă.

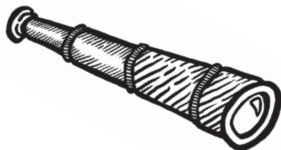
Desigur, se referea la amândoi: Tommy Aiuritul, cel de șaptesprezece ani, și Dr. Thomas Kidd (adică tata).

Dar ea se gândea în mod deosebit la tatăl meu, și pe bună dreptate.

Tocmai descoperiserăm că tata era în viață. Nu voiam să-l pierdem din nou.

CAPITOLUL 3

Eu și Beck am ieșit din camionetă, după ce au plecat Tommy și tata, și ne-am ghemuit în spatele unui șir de scutere Vespa.

Nu vedeam prea bine ce se petrecea în garaj, așa că ne-am furișat mai aproape și am găsit un loc unde să ne ascundem, lângă două tomberoane ruginite.

Aoleu!

Lucrurile nu arătau atât de bine. De fapt situația părea *molto, molto male*, ceea ce în italiană înseamnă „foarte, foarte gravă”!

Tommy și tata erau cu mâinile ridicate deasupra capului.

— Voi doi *idioti* nu știți cu cine aveți de-a face, se răsti un imbecil musculos care părea un fost membru al echipei italiene de haltere. Cei pentru care lucrăm noi sunt *appasionati d'arte*. Iubitori de artă împătimiți. Nu cred că vă doriți să vi-i faceți dușmani.

— Bineînțeles că nu, spuse tata. Singura noastră dorință este ca voi – și cei pentru care lucrați – să înapoiati mumia aceea furată celor care sunt proprietarii de drept: guvernul și poporul egiptean.

— Exact, adăugă Tommy.

— N-avem timp de discursurile voastre nobile, spuse tipul care părea să fie șeful răufăcătorilor, legănând un pistol. Întoarceți-vă! Massimo? Pune-le cătușele amândurora! *Sbrigati!*¹

— *Si, si, si*, spuse musculosul pe nume Massimo, legându-i rapid pe Tommy și pe tata cu cătușele de un stâlp din centrul garajului.

De ce răufăcătorii au întotdeauna lanțuri la îndemână?

M-am bătut ușor cu mâna în piept peste comutatorul de la microfon.

— Mamă? am șoptit. Infractorii îi leagă cu cătușe pe tata și pe Tommy!

— Ce-ar trebui să facem? întrebă Beck.

— Rămâneți la locurile voastre, spuse Mama. Chem eu întăriri.

— Dar...

— Stați pe loc! Trupele de la *polizia* și *carabinieri* vor bloca ușa de la intrare cu vehiculele lor. Vor aresta suspectii când vor încerca să iasă din garaj...

¹ „Grăbește-te!” (în italiană în original). (N. red.)

Am urmărit cum doi dintre infractori au scos sarcofagul din prima camionetă și l-au încărcat în spatele unui camion vechi, de marfă, cu o co-pertină de pânză pe laturi, pe care scria *Vesuvio Olio di Oliva*.

— Cu grijă! a strigat tata. Sarcofagul acela e vechi de aproape trei mii de ani!

Răufăcătorii nu l-au băgat în seamă.

— *Aprite l'uscita segreta*, a strigat musculosul din față către doi dintre complicii lui.

Apoi a rânjit către tata și Tommy.

— Avem o ieșire secretă în spate.

Se bătu cu unul dintre degetele sale noduroase peste fruntea de om preistoric.

— Deștept, așa-i?

Ups! Asta înseamnă că anticipaseră planul nostru. Unul dintre musculoși lovi cu putere un buton mare, verde, de pe o cutie fixată de un cablu electric, gros. La celălalt capăt al garajului se ridică o porțiune care părea a fi un perete de cărămidă. Era o ușă de garaj, din metal, vopsită în așa fel încât să arate exact ca niște cărămizi.

CÂT DE BINE
AU FOLOSIT
PERSPECTIVA ȘI
UMBRELE.

SUNTEM ÎN FLORENȚA,
BICK. ÎNTREGUL
ORAȘ ESTE O LECȚIE
DE ARTĂ PLASTICĂ.

DAR ACUM NU
E MOMENTUL PENTRU
O LECȚIE DE ARTĂ
PLASTICĂ!

VESUVIO
OLIO di OLIVA
olive

Există în Florența niște artiști foarte buni care se pricep la picturi murale.

— Să mergem, i-am spus lui Beck, uitând că microfonul meu era încă deschis.

— Bickford? a spus mama. Ce crezi că faci?

— Mă asigur că misiunea asta n-o să se ducă naibii! i-am răspuns, străduindu-mă din răspun-teri să imit vocea tatei.

În timp ce bandiții se învârteau pe lângă ușa lor secretă, eu și Beck ne-am lăsat pe vine și apoi am tăiat-o spre spatele camionului, unde prelata de pânză nu era legată în partea de jos. Ne-am ridicat și ne-am cățărat peste partea rabatabilă din spate, apoi ne-am ascuns în dreptul sarcofa- gului vechi de mii de ani.

Motorul a pornit. Mecanismele au început să huruie. Clătinându-se și zdruncinându-se, cami- onul a ieșit din garaj prin ușa secretă. Iar noi eram ascunși înăuntru!

Oare unde ne duceau?